

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Priecelovej a členov senátu JUDr. Štefana Šatku a JUDr. Zdenky Kohútovej, v právnej veci žalobcu: **G., a. s.**, so sídlom B., X. Bratislava, IČO: X., právne zastúpeného Mgr. D. S., advokátom so sídlom M., Bratislava, proti žalovanej: **S. H.**, nar. X., bytom F., 013 16 Žilina, zastúpenej opatrovníkom Mgr. J. H., pracovníkom Okresného súdu Žilina, v konaní o zaplatenie 35 830,92 Sk s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 13 Cob/132/2007-70 zo dňa 11. apríla 2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 13 Cob/132/2007-70 zo dňa 11. apríla 2007 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

Odôvodnenie:

Okresný súd v Žiline rozsudkom č. k. 11 Cb 344/2006-49 zo dňa 13. decembra 2006, rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 35 830,92 Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 29 859,10 Sk od 16. decembra 2004 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol. Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 3 887,14 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere. Žalobca poskytol žalovanej úver do výšky 30 000,-- Sk s tým, že tento môže žalovaná čerpať používaním platobnej karty. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splácať v mesačných splátkach vo výške 1 500,-- Sk, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci. Žalovaná uskutočnila celkové nákupy kartou vo výške 29 912,90 Sk, avšak svoje povinnosti zo zmluvy neplnila a nesplácala žalobcovi dojednané splátky a uskutočnila v prospech žalobcu jediná platbu dňa 16. decembra 2004 vo výške 3 645,-- Sk. Táto platba v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami bola započítaná najprv na poplatky a úrok a zvyšok 29 912,90 Sk sa tak znížil na žalovanú istinu 29 859,10 Sk. Žalovaná bola povinná splácať mesačné splátky počnúc dňom 15. júla 2004, nakoľko tak nedodrжала zmluvné podmienky, žalobca mohol požadovať okamžité splatenie všetkých dlžných čiastok. V poradí tretia splátka bola splatná dňa 15. septembra 2004 a od tohto dňa je žalobca oprávnený požadovať splatenie celého úveru. Preto súd dospel k záveru, že v časti istiny vo výške 29 859,10 Sk je návrh žalobcu v celom rozsahu skutkovo a právne dôvodný.

Žalobca ďalej požadoval zmluvnú pokutu vo výške 5 971,82 Sk, nakoľko medzi účastníkmi bola dohodnutá podľa sadzobníka vo výške 20 % z dlžnej čiastky, čo predstavuje suma 5 971,82 Sk, preto súd aj tomuto návrhu vyhovel. Celkovo tak súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi čiastku 35 830,92 Sk. Z dlhovaného nesplateného zostatku úveru žalobca požadoval úrok z omeškania vo výške 0,1 % denne od 16. decembra 2004 do zaplattenia a tiež úrok vo výške 1,89 % mesačne od 16. decembra 2004 až do zaplattenia. Žalobca teda z tej istej istiny za to isté časové obdobie požaduje súčasne zmluvný úrok podľa úverovej zmluvy a tiež dojednaný úrok z omeškania. Podľa súdu je takáto kumulácia dvoch úrokov z tej istej istiny za to isté časové obdobie neprípustná. Súd preto vyhovel len v časti úroku z omeškania a priznal žalobcovi právo na zaplattenie tohto úroku vo výške 0,1 % denne zo žalovanej istiny 29 859,10 Sk od 16. decembra 2004 až do zaplattenia. V časti požadovaného úroku vo výške 1,89 % mesačne zo sumy 29 859,10 Sk bol návrh vyhodnotený ako nedôvodný, a preto súd návrh v tejto časti zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie v časti, v ktorej mu bolo nevyhovené, a teda navrhol, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť aj úrok z čerpaných peňažných prostriedkov vo výške 1,89 % mesačne zo sumy 29 859,10 Sk za obdobie odo dňa 16. decembra 2004 do zaplattenia.

Odvolačný súd výzvou zo dňa 8. marca 2007 vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku podľa položky 2 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vo výške 2 000,-- Sk v lehote 10 dní od doručenia výzvy.

Nakoľko žalobca na výzvu nereagoval a súdny poplatok v lehote nezaplatil, Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 11 Cb 344/06-70 zo dňa 11. apríla 2007 konanie o odvolaní zastavil a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Z odôvodnenia vyplýva, že si žalobca svoju poplatkovú povinnosť za podané odvolanie nesplnil, a preto súd konanie zastavil.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, v ktorom žiadal, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec vrátil na ďalšie konanie. Žalobca prípustnosť dovolania opiera o ust. § 237 písm. f/ O. s. p. a ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Uvádza, že súdny poplatok za odvolanie mu bol uložený v rozpore so zákonom o súdnych poplatkoch, nakoľko súdny poplatok bol vyrubený z príslušenstva, ktoré však nie je samostatným predmetom poplatkového úkonu, keďže je súčasťou žalovanej sumy a nebolo ani vyčíslené v žalobe, ani v podanom odvolaní, a teda nie je v zmysle ust. § 7 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch predmetom poplatkového úkonu. Má za to, že odvolací súd vydal výzvu na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie v rozpore so zákonom o súdnych poplatkoch, keď vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a tým, že odvolacie konanie uznesením zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, pretože podľa § 236 ods. 1 O. s. p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len pokiaľ to zákon pripúšťa. Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v § 237 a § 239 O. s. p.

Podľa ust. § 7 ods. 2 zák. č. 71/1992 o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov: Cena príslušenstva sa zahrnie do základu poplatku len vtedy, ak je príslušenstvo

samostatným predmetom poplatkového úkonu. V predmetnej veci žalobca nevyčíslil príslušenstvo istiny a nejedná sa o samostatné konanie, čo sa týka príslušenstva, a teda nie je ani samostatným predmetom poplatkového úkonu.

Podľa ust. § 7 ods. 9 zák. č. 71/1992 o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov: V odvolacom konaní je základom poplatku cena nároku uplatňovaného v odvolaní. To platí i pre dovolanie. Z uvedeného ustanovenia, ako i prihliadnuc k predmetnému odvolaniu, vyplýva, že žalobca odvolaním rozsudok napadol v časti, ktorou bola žaloba zamietnutá a žiadal priznať príslušenstvo, ktoré ani nevyčíslil a neuplatňuje si ho samostatným konaním.

Krajský súd ako súd odvolací zastavil odvolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku, na ktorý bol žalobca vyzvaný. Avšak z povahy odvolania súd ho nemal vyzývať na zaplatenie súdneho poplatku, pretože jeho odvolanie smerovalo len voči príslušenstvu už priznanej istiny. Z tohto vyplýva, že následným zastavením odvolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku sa de facto žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom.

Na základe uvedených dôvodov, dovolací súd podľa ustanovenia § 243b ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie vychádzajúc z toho, že prípustnosť dovolania vo veci je daná podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p.

Odvolací súd právnym názorom dovolacieho súdu je viazaný (§ 243d ods. 1 O. s. p.). V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. augusta 2008

**JUDr. Alena Priecelová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M. B.